

— Работа говорим, зрело, трябва да я скрие, но къде?
паша на тавана или под паркета...

— Като то и да е само да се скрие, те...

— За нея е още лесно, ама Петър, пераръ... ако и док-
патъ — некаблучки смъртъ го така...

— Но и проклетите дора пакъ!... Не могат да си наидат
за-за, ама ^{рипнавши} турците да бягнат!... Те туи работи
ли е?

— Ваз, зрело, зрело... млади сърдца се, свещени огън горят
твоятъ върба, църкве, зривотъ некабтъ тв, а твѣ аз не
осудявамъ безъ... свободата!

— Свобода, свобода... Защо им е свобода? А безъ нея ни
е добро, ей и ние, като не бивае свободни, не бивае и а
не сме ли църкви?

Дого Петър бива ^{зирнал} ~~отворил~~ везе да отговори, но църк
и понае да ~~паша~~ да даде, твѣсманска и отива.

Стъпалъ се везе. Везе, като отменни точки, везе, църк
и твѣ, и везе, като паша по безкрайната везе. Везе
и църк, като паша везе, като паша везе, като паша везе.
Везе, като паша везе, като паша везе, като паша везе.

Везе, като паша везе, като паша везе, като паша везе.
Везе, като паша везе, като паша везе, като паша везе.
Везе, като паша везе, като паша везе, като паша везе.
Везе, като паша везе, като паша везе, като паша везе.

Везе, като паша везе, като паша везе, като паша везе.
Везе, като паша везе, като паша везе, като паша везе.
Везе, като паша везе, като паша везе, като паша везе.
Везе, като паша везе, като паша везе, като паша везе.